

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 120.794 van 23 juni 2003
in de zaak A. 137.813/IX-3817.**

In zake : Paul VINDELINCKX,
die woonplaats kiest bij
advocaat S. BUTENAERTS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 180

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :

1. de eerste minister,
2. de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken,
3. de vice-eerste minister en minister van Begroting,
Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie,
4. de minister, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse
Zaken, belast met Landbouw,
die woonplaats kiezen bij
advocaten L. BIHAIN, A. WITTERS en L. SOMMERIJNS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Vorstlaan 280.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Paul VINDELINCKX op 12 juni 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 12 mei 2003 betreffende de overdracht van de goederen, rechten en verplichtingen van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel aan het Agentschap voor Buitenlandse Handel, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 3 juni 2003;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 16 juni 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 juni 2003, om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUTENAERTS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaten L. SOMMERIJNS en C. DE WOLF, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat verzoeker van 1 augustus 1963 tot 30 november 2001 krachtens een dienstverhursingscontract tewerkgesteld is geweest bij de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel (hierna: BDBH) en er op 1 december 2001 met pensioen is gegaan; dat naast zijn wettelijk pensioen volgens de regeling van de werknemers van de privé-sector, verzoeker naar eigen zeggen ook recht heeft op een extra-legaal pensioen in het kader van een door de BDBH bij Fortis AG - Fortis Employee afgesloten extra-wettelijke pensioenverzekering, die bedoeld is om het verschil te compenseren met de -gunstiger- pensioenregeling van het Rijkspersoneel; dat verzoeker omtrent de vereffening van dat aanvullend pensioen in geschil is met de BDBH of zijn rechtsopvolgers; dat in het kader daarvan de beslagrechter te Brussel hem bij beschikking van 20 januari 2003 toegelaten heeft beslag te leggen op de roerende goederen van de BDBH, waartoe bij deurwaarders-exploot van 4 februari 2003 overgegaan werd; dat ingevolge het nieuwe artikel 26quater van de op 13 maart 1991 gecoördineerde wetten betreffende de afschaffing of de herstructurering van instellingen van openbaar nut en andere overheidsdiensten, ingevoegd door de wet van 2 augustus 2002, de BDBH wordt afgeschaft op een door de Koning te bepalen datum, de taken ervan worden overgedragen aan de gewesten en de Koning ook wordt gemachtigd de gevolgen van die ontbinding te regelen; dat ter uitvoering hiervan het koninklijk besluit van 12 mei 2003, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 3 juni 2003, met uitwerking op 1 januari 2003, de overdracht van de goederen, rechten en verplichtingen van de BDBH aan het Agentschap voor Buitenlandse Handel, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest regelt; dat dit de handeling is waarvan verzoeker de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid vordert;

2. Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder

de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft verzoeker wijst naar het feit dat hij door de retroactieve uitwerking van het bestreden besluit een zekerheid die hem was toegekend en die als nodig werd beschouwd door de rechterlijke macht teneinde de uitvoerbaarheid van een schade-eis te verzekeren, namelijk het bewarend beslag, verliest zodat voor hem de zekerheid van het bewarend beslag op de goederen van de BDBH wegvalt; dat volgens hem dit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is, zeker aangezien rechten retroactief worden ontnomen en goederen aan verschillende instanties worden overgedragen, zodat zijn onderpand, de activa van de rechtsopvolger van de BDBH, tegen wie verzoeker zijn burgerlijke procedure zal moeten voortzetten, ook vermindert;

3.1.2. Overwegende dat wat de vereiste uiterst dringende noodzakelijkheid betreft, verzoeker stelt dat het duidelijk is dat door de retroactieve uitwerking van de bestreden beslissing de goederen niet meer onder beslag liggen en ze tot het ogenblik van een schorsing door de Raad van State vervreemd kunnen worden en ze daardoor definitief als onderpand verdwijnen; dat derhalve enkel een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid zou kunnen leiden tot afdoende rechtsbescherming tegen het onrechtmatig optreden van de verwerende partij;

3.2.1. Overwegende, daargelaten de vraag of, zoals verzoeker beweert, de overdracht met terugwerkende kracht van de goederen waarop hij bewarend beslag heeft laten leggen de gevolgen van dat beslag tenietdoet, dat moet worden vastgesteld dat verzoeker met zijn vordering een louter financieel belang nastreeft : de uitbetaling van een bepaald pensioenbedrag; dat het nadeel dat hij poogt te vermijden met een schorsing van het bestreden besluit dan ook een financieel nadeel is; dat zulk een nadeel in principe kan worden hersteld door een annulatiearrest en de daaruit voortspruitende vordering tot schadevergoeding; dat verzoeker geen bijkomende gegevens verstrekt waaruit zou kunnen worden besloten dat te dezen dat nadeel enkel door een schorsing van het bestreden besluit kan worden vermeden : hij geeft niet aan dat hij zonder betaling van de gevorderde bedragen belangrijke financiële of andere moeilijkheden tegemoet gaat, hij beweert ook niet en zou trouwens moeilijk kunnen beweren dat zijn schuldenaar en diens rechtsopvolgers

binnen korte tijd dreigen onvermogen te worden zodat zij hun verplichtingen tegenover verzoeker niet meer zouden kunnen nakomen; dat het overigens de vraag is of verzoeker wat hij voor de Raad van State nastreeft niet op een directer manier kan verkrijgen door de beslagrechter een nieuw beslag te laten leggen in handen van de overnemers van de betrokken goederen of het bestaande beslag geldig te laten verklaren tegenover die overnemers;

3.2.2. Overwegende dat de aangevoerde uiterst dringende noodzakelijkheid enkel wordt gemotiveerd door te verwijzen naar het feit dat door het bestreden besluit het beslag geen voorwerp meer heeft en dat dus het risico op vervreemding bestaat; dat niet concreet wordt aangetoond dat de goederen van de BDBH die alle worden overgedragen aan de drie gewesten of het Agentschap voor Buitenlandse Handel binnen zeer korte tijd vervreemd zullen worden; dat overigens, gelet op de aard van die goederen, welke bestemd zijn voor de uitoefening van de bevoegdheden van de betrokken publieke rechtspersonen en gebruikt worden door de overgedragen personeelsleden, dat risico veeleer klein lijkt, en alleszins niet wordt aangetoond waarom het niet weggenomen kan worden door een gewone schorsing;

4. Overwegende dat aangezien noch aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel noch aan die van de uiterst dringende noodzakelijkheid is voldaan, de vordering moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig juni 2000 en drie, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.